

สรุป

คำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๐๙๒/๒๕๖๒

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้ร้อง

นางสาว อ.

ผู้คัดค้าน

ความผิดต่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๕๑

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ เป็นกฎหมายที่กำหนดทั้งความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินซึ่งมีโทษทางอาญาและมาตรการทางแพ่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน โดยความผิดอาญาและโทษทางอาญามุ่งบังคับแก่ตัวบุคคล ส่วนมาตรการทางแพ่งมุ่งบังคับแก่ตัวทรัพย์สินซึ่งเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะป้องปรามไม่ให้มีการกระทำความผิดมูลฐาน เพราะถึงอย่างไรทรัพย์สินที่ได้มาหรือเกี่ยวกับการกระทำความผิดก็ไม่ใช่ของผู้กระทำความผิด ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ใด เพื่อตัดวงจรการกระทำความผิดมิให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้สนับสนุนการก่ออาชญากรรมต่อไป ดังนั้น เพียงแต่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดมูลฐานเกิดขึ้น ไม่ว่าจะจับตัวผู้กระทำความผิดได้หรือไม่ หรือผู้กระทำความผิดถูกลงโทษหรือไม่ แต่มีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกิดขึ้น และแม้เจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินไม่ได้ร่วมกระทำความผิดและไม่ได้ถูกฟ้อง ก็ดำเนินมาตรการทางแพ่งแก่ตัวทรัพย์สินนั้นได้

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของ นางปาริตะ กับพวก จำนวน ๘ รายการ พร้อมดอกผลของทรัพย์สินที่เกิดขึ้นให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑

ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนและประกาศตามกฎหมายแล้ว

ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้าน ขอให้ยกคำร้องและคืนทรัพย์สินที่ยึดแก่ผู้คัดค้าน

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ทรัพย์สิน ๘ รายการ ตามบัญชีรายการทรัพย์สิน พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

ผู้คัดค้านอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่าให้คืนทรัพย์สินรายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แก่ผู้คัดค้าน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งของศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

ผู้ร้องฎีกา

ศาลฎีกาคณะคดีปกครองวินิจฉัยแล้ว ในเบื้องต้นคดีรับฟังเป็นยุติว่า ผู้คัดค้านและนายเอริส เป็นบุตรของนายมะหะมะกับนางรอฟีอะห์ ต่อมานางรอฟีอะห์สมรสใหม่กับนายมัตยาสชิน ผู้คัดค้านสมรสกับนายอัสรอแล้วแยกออกไปอยู่ต่างหาก นายเอริสสมรสแล้วและแยกออกไปอยู่ต่างหากเช่นกัน เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นบ้านพักของนางรอฟีอะห์ เนื่องจากรับแจ้งจากสายลับว่านางรอฟีอะห์และนายมัตยาสชินมีพฤติการณ์จำหน่ายยาเสพติดให้โทษ และจับกุมนายเอริสขณะมาพักอาศัยชั่วคราวที่บ้านของนางรอฟีอะห์ พร้อมทั้งจับกุมนายมุฮัมมัดด้วย ส่วนนายมัตยาสชินหลบหนี เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งข้อหาและดำเนินคดีแก่นายเอริสและนายมุฮัมมัดในข้อหาพร้อมกันมีเฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ๒๔ หลอด และมีการออกหมายจับนายมัตยาสชิน ศาลจังหวัดนราธิวาสพิพากษายกฟ้องนายเอริสจำเลยที่ ๑ โดยยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง ส่วนนายมุฮัมมัดจำเลยที่ ๒ พิพากษาว่า มีความผิดฐานเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ฐานเป็นบุคคลต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานมีเฮโรอีน ๑ หลอด ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ลงโทษจำคุกและปรับ แต่โทษปรับให้รอการลงโทษไว้ ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยกฟ้อง หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เจ้าพนักงานตำรวจยึดทรัพย์สินหลายรายการจากผู้คัดค้าน และต่อมาเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๖ เจ้าพนักงานตำรวจ กองกำกับการสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาสเข้าตรวจค้นบ้านพักของนางปาริตะแล้วยึดทรัพย์สินหลายรายการ คณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่า มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินที่ยึดไว้ชั่วคราว ราย นางปาริตะ กับพวก รวม ๘ รายการ ซึ่งรวมถึงทรัพย์สินรายการที่ ๓ ถึงที่ ๖ และที่ ๘ ของผู้คัดค้าน เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จึงมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้ผู้ร้องพิจารณา ผู้ร้องเห็นว่าทรัพย์สินรวม ๘ รายการตามบัญชีรายการทรัพย์สินพร้อมดอกผล เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ทรัพย์สิน ๘ รายการตามบัญชีรายการทรัพย์สินพร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดิน คู่ความไม่อุทธรณ์เกี่ยวกับทรัพย์สินรายการที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๗ และที่ ๘ ทรัพย์สินดังกล่าวจึงยุติตามศาลชั้นต้น

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่า ผู้คัดค้านเป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือไม่ และทรัพย์สินรายการที่ ๕ และที่ ๖ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดซึ่งต้องตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายหรือไม่

เห็นว่า ในข้อนี้ทางไตสวนของผู้ร้องได้ความว่า จากการสืบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจพบว่า นางรอฟีอะห์และนายมัตยาสชินบิดาเลี้ยงของนายเอริส มีพฤติกรรมร่วมกันลักลอบจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๑ (เฮโรอีน) ให้แก่กลุ่มผู้ค้ารายย่อยและผู้เสพในพื้นที่อำเภอสุโหงโกลก และพื้นที่ใกล้เคียง และบุคคลทั้งสามมีรายได้หลักจากการจำหน่ายยาเสพติด นายมัตยาสชินถูกออกหมายจับ ตามหมายจับที่ ๑๙๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ของศาลจังหวัดนราธิวาส จึงมีเหตุอันควรเชื่อว่านายเอริสกับพวก เป็นผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนายมัตยาสชิน นอกจากนี้ ทรัพย์สินรายการที่ ๕ คือ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล เป็นชื่อของผู้คัดค้าน ครอบครองเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ และทรัพย์สินรายการที่ ๖ คือ รถจักรยานยนต์ พบว่าผู้คัดค้านได้กรรมสิทธิ์มาเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันก่อนวันที่นายเอริสจะถูกจับกุม ผู้คัดค้านไม่ได้ประกอบอาชีพใดเป็นหลักแหล่ง คงมีรายได้จากการขายน้ำมันเดือนครั้งละ ๓๐๐ บาท และมีร้านขาย

ชุดเครื่องนอนที่ประเทศมาเลเซีย รายได้ประมาณเดือนละ ๑๕,๐๐๐ ถึง ๒๒,๐๐๐ บาท จึงไม่น่าเชื่อว่าผู้คัดค้านจะสามารถผ่อนชำระราคารถยนต์หรือซื้อรถจักรยานยนต์ได้ ผู้คัดค้านไม่สามารถแสดงหลักฐานใดมายืนยันรายได้ของตน และให้การว่าไม่เคยยื่นรายการภาษีเงินได้บุคคลต่อสรรพากรมาก่อน น่าเชื่อว่าแท้จริงแล้วเป็นทรัพย์สินของนางรอฟีอะห์ ผู้คัดค้านนำสืบโต้แย้งว่าตนประกอบอาชีพค้าขายน้ำมันมิใช่ น้ำมันเถื่อน และยังมีรายได้จากการขายผ่านนมประมาณเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท รับซื้อน้ำมันพืชจากประเทศมาเลเซียเข้ามาขายในประเทศไทย เซ้าร้านค้าเพื่อค้าขายอยู่ประเทศมาเลเซียมาประมาณ ๑๐ ปี รายได้ประมาณเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท ส่วนนายอัสรอ (สามีของผู้คัดค้าน) มีรายได้จากการค้าขายประมาณเดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านและนายอัสรอยังเป็นตัวแทนของบริษัทสุรเสียง (ประเทศไทย) จำกัด รับจ้างบรรจุและจัดส่งดอกไม้เพลิงไปประเทศมาเลเซีย ประมาณปีละ ๓ ครั้ง แต่ละครั้งมีรายได้ไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านไม่เคยเสียภาษีอากรเนื่องจากไม่ทราบว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร ที่อ้างว่านายเอริสซื้อรถยนต์ทรัพย์สินรายการที่ ๕ โดยใช้ชื่อผู้คัดค้านเป็นผู้ครอบครองนั้นไม่เป็นความจริง เพราะนายเอริสเป็นลูกจ้างแบกแกลอนน้ำมันจากประเทศมาเลเซียเข้ามาส่งในประเทศไทย ได้รับค่าจ้างประมาณวันละ ๓๐๐ บาท นายเอริสจึงไม่มีบัญชีเงินฝากในธนาคาร ผู้คัดค้านและนางรอฟีอะห์ไม่เคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญามาก่อน

เมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๑ จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายที่กำหนดทั้งความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน ซึ่งมีโทษทางอาญาและมาตรการทางแพ่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน โดยความผิดอาญาและโทษทางอาญามุ่งบังคับแก่ตัวบุคคล ส่วนมาตรการทางแพ่งมุ่งบังคับแก่ตัวทรัพย์สินซึ่งเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำความผิดมูลฐานเพราะถึงอย่างไรทรัพย์สินที่ได้มาหรือเกี่ยวกับการกระทำความผิดก็ไม่เป็นของผู้กระทำความผิด ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ใด เพื่อตัดวงจรการกระทำความผิดมิให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้สนับสนุนการก่ออาชญากรรมต่อไป ดังนั้น เพียงแต่หากปรากฏว่ามีการกระทำความผิดมูลฐานเกิดขึ้น ไม่ว่าจะจับตัวผู้กระทำความผิดได้หรือไม่ หรือผู้กระทำความผิดถูกลงโทษหรือไม่ แต่มีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกิดขึ้น และแม้เจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินไม่ได้ร่วมกระทำความผิดและไม่ได้ถูกฟ้อง ก็ดำเนินมาตรการทางแพ่งแก่ตัวทรัพย์สินนั้นได้ ปรากฏตามคำให้การในชั้นสอบสวนของนางรอฟีอะห์มีรายละเอียดว่านางรอฟีอะห์ไม่เคยรู้จักกับนายมุฮัมมัดมาก่อน วันเกิดเหตุที่เจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นบ้านของนางรอฟีอะห์ นายมุฮัมมัดมาที่บ้านพูดคุยถึงนายมัตยาสชินสามีของนางรอฟีอะห์ สักพักนายมุฮัมมัดเข้าห้องน้ำ เจ้าพนักงานตำรวจก็เข้ามาในบ้าน นายมุฮัมมัดให้การในชั้นสอบสวนว่า เจ้าพนักงานตำรวจค้นพบเฮโรอีน ๑ หลอดที่ตัวนายมุฮัมมัด ส่วนอีก ๒๔ หลอดนั้น นายเอริสให้การในชั้นสอบสวนว่าเป็นของนายมัตยาสชินบิดาเลี้ยงของตนนำมาซุกซ่อนไว้ที่บ้านดังกล่าวเพราะจำนายเฮโรอีนอยู่เป็นประจำ คดีนี้เจ้าพนักงานตำรวจยึดได้เฮโรอีนลักษณะเดียวกัน ๑ หลอด จากนายมุฮัมมัด กับอีก ๒๔ หลอด จากบ้านที่เกิดเหตุ ซุกซ่อนอยู่ในช่องระบายอากาศของห้องน้ำกับหล่นจากช่องระบายอากาศของห้องน้ำตกอยู่บนไม้นอกบ้าน ลักษณะเป็นการเร่งซุกซ่อนไม่ให้เจ้าพนักงานตำรวจตรวจพบ ประกอบกับเมื่อฟังได้ว่านายมัตยาสชินรีบร้อนหลบหนีออกจากบ้านจนมีการออกหมายจับไว้เมื่อประมวลพยานหลักฐานดังกล่าวแล้ว น่าเชื่อว่านายมัตยาสชินจำนายเฮโรอีน ๑ หลอดให้แก่นายมุฮัมมัดดังที่นายมุฮัมมัดให้การไว้ในชั้นสอบสวน เมื่อเฮโรอีน ๒๔ หลอดตรวจพบได้ที่บ้านของนายมัตยาสชินและนางรอฟีอะห์ในลักษณะที่มีการซุกซ่อน ทั้งเจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นและจับกุมนายมุฮัมมัดได้ในระหว่างที่ซื้อเฮโรอีนที่บ้านหลังนั้น จนกระทั่งศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาลงโทษนายมุฮัมมัดในความผิดฐานมีเฮโรอีน

ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ประกอบกับการที่นายเอริสให้การในชั้นสอบสวนว่านายมัตยาสชิน นำเฮโรอีนมาซุกซ่อนที่บ้านเพราะจำหน่ายเฮโรอีน จึงน่าจะเชื่อว่าเฮโรอีนจำนวน ๒๔ หลอดนั้น เป็นของนายมัตยาสชิน โดยมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย อันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๑) กรณีจึงฟังได้ว่ามีการกระทำความผิดมูลฐานแล้ว เมื่อนายมัตยาสชิน อยู่ในฐานะเป็นบิดาเลี้ยงของนายเอริสและผู้คัดค้าน นับว่าเป็นเครือญาติใกล้ชิดกันโดยการสมรส และ พฤติการณ์แห่งคดีบ่งชี้ว่านายมัตยาสชินเป็นผู้จำหน่ายเฮโรอีนและใช้บ้านเป็นสถานที่ซุกซ่อนและจำหน่าย เฮโรอีนดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว ต้องถือว่านางรอฟิอะห์ซึ่งเป็นภริยานายมัตยาสชินและพักอาศัยอยู่ในบ้าน เดียวกัน เป็นผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนายมัตยาสชิน นายเอริสซึ่งไปมาหาสู่กับนางรอฟิอะห์ที่บ้านดังกล่าวและอยู่ที่ บ้านหลังนี้ขณะเจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นจับกุม จึงเป็นผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนายมัตยาสชินด้วย เมื่อประมวลข้อเท็จจริงที่ยุติแล้วมารับฟังประกอบพฤติการณ์ที่นางรอฟิอะห์นำทรัพย์สินหลายรายการไปฝากให้ นางปาริตะเก็บรักษาโดยมีบำเหน็จซึ่งเป็นเรื่องที่บุคคลทั่วไปไม่ประพฤติกกันเช่นนี้ น่าเชื่อว่านายมัตยาสชิน ซึ่งจำหน่ายเฮโรอีนมาก่อนหน้านี้แล้วนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายเฮโรอีนให้นางรอฟิอะห์เก็บรักษาไว้ นางรอฟิอะห์จึงโยกย้ายทรัพย์สินฝากผู้อื่นไว้เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เจ้าพนักงานตรวจพบ ผู้คัดค้านถูกเจ้าพนักงาน ตำรวจตรวจค้นระหว่างที่ขับรถจักรยานยนต์นำเงินที่อ้างว่าฝากไว้ออกมาจากบ้านนางรอฟิอะห์ แสดงให้เห็นว่า ยังคงไปมาหาสู่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนางรอฟิอะห์และนายมัตยาสชินอย่างใกล้ชิด เจ้าพนักงานตำรวจพบธนบัตร มาเลเซีย ๑๐๐,๔๕๐ ริงกิต กับธนบัตรไทยอีก ๓๔๓,๗๙๐ บาท ซุกซ่อนในกล่องนมนำมาที่รถจักรยานยนต์ นับว่าเป็นเงินจำนวนมาก เป็นการไม่สมเหตุผลที่ผู้คัดค้านเก็บเงินที่อ้างว่าทำมาหาได้โดยสุจริตไว้กับตัวรวบรวม จนเป็นเงินจำนวนมากแล้วจึงนำมาฝากธนาคารในคราวเดียว เพราะผู้คัดค้านนำสืบว่ามีรายได้จากการค้าขาย แต่ละครั้งไม่มากเท่าจำนวนที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจยึด เมื่อผู้คัดค้านเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนางรอฟิอะห์และ นายมัตยาสชินบิดาเลี้ยง ผู้คัดค้านจึงมีภาระการพิสูจน์ตามกฎหมายซึ่งให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า บรรดาทรัพย์สิน ดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริตแล้วแต่กรณี เมื่อได้รับความ จากทางนำสืบของผู้คัดค้านเพียงว่า ผู้คัดค้านและสามีของผู้คัดค้านประกอบอาชีพและมีรายได้อย่างไรบ้างดังที่ ผู้คัดค้านนำสืบโต้แย้งไว้ข้างต้น แต่ทางนำสืบของผู้คัดค้านไม่มีหลักฐานแสดงให้เห็นปรากฏเชื่อมโยงกันได้ว่า ผู้คัดค้านซื้อทรัพย์สินต่าง ๆ โดยนำเงินตามข้อกล่าวอ้างนั้นมาผ่อนชำระค่าเช่าซื้อทรัพย์สินรายการที่ ๕ และที่ ๖ อย่างไร ประกอบกับผู้คัดค้านเบิกความว่าผู้คัดค้านไม่เคยเสียภาษีอากร เนื่องจากไม่ทราบว่าจะต้องดำเนินการ อย่างไร จึงเป็นข้อกล่าวอ้างที่เลื่อนลอย พยานหลักฐานของผู้คัดค้านซึ่งมีภาระการพิสูจน์ที่นำสืบมานั้นจึงไม่มี น้ำหนักเพียงพอที่จะพิสูจน์หักล้างข้อสันนิษฐานของกฎหมายดังกล่าวได้ จึงฟังไม่ขึ้น ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องฟังขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ทรัพย์สินรายการที่ ๕ และที่ ๖ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง นอกจากนี้แก้ ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ